

Д-ръ Тиховъ. Кой?

Павелъ. Слушай. Това е тракане на ботуши. Идате да заловятъ убицеца. Тѣ сж! тѣ!

Д-ръ Тиховъ. (Погледва изъ прозореца и се одърпа прѣбледиѣлъ).

Павелъ. (Погледва веднага). Ето ги! Не ти ли казахъ азъ! Тѣ дойдоха; ще ме хванатъ; ще ме отведатъ всрѣдъ онѣзи, които обществото не може да търпи между себе си. Ще ме съдятъ и ще признаятъ, че азъ, азъ. . .

Д-ръ Тиховъ. (Хваща го за ръката). Нищо нѣма да стане бе! Тѣ сж дошли, защото още нищо не знаятъ. Азъ ще имъ обясня и ти нѣма да бъдешъ арестуванъ. Онова, което ти извърши, може да те измъчва, но законътъ не го наказва.

Усилва се шумътъ вънъ.

Павелъ. О, не! азъ съмъ убиецъ! И трѣбва да бъда съденъ и осъденъ. Не сторятъ ли това, азъ самъ ще кажа: нѣма правосъдие!

Вънъ се чува писъкъ на Хаджи Николина.

Д-ръ Тиховъ. (За да отстрани Павла) Моля ти се, иди въ другата стая, легни си; азъ ще излѣзва вънъ и ще имъ обясня. Като болевъ, тѣ ще те